СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 272. Джерзи Сіті, Н. Дж., середа, 22 листопада, 1933.

VOL. XLI. No. 272. Jersey City, N. J., Wednesday, November 22, 1933. THREE CENTS

УРЯД ЗАСТАВЛЯЄ ПІДПРИЄМЦІВ ПРИЗНАТИ ЮНІЮ

ВАШИНҐТОН. — Окружна робітнича рада в Ню Йорку зробила проти кількох підприємств кроки, які не лишають тепер уже ніякого сумніву, що уряд береться на серіо до виконування постанови закона про признання юнії.

Ця рада віднеслася до федеральної робітничої ради, щоби ця покликала на переслухання представників підприємств, будови кораблів, проти яких уже від кількох тижнів ведеться страйк тільки тому, що ці підприємства не хочуть переговорювати з робітничими юніями.

Щоби зробити відповідний натиск, рада постановила рівночасно віднестися до федерального уряду, щоби він відкликав позички, дані підприємствам з федерального скарбу.

Свої рішучі кроки проти підприємств уряд виправдує тим, що через поступки цих підприємств задержується робота в інших галузях.

ЗА ПРАЦЮ ДЛЯ ЖІНОК.

ВАШИНҐТОН. — Жінка президента Рузвелта приняла в Білому Домі яких 40 делеґаток ріжних жіночих орґанізацій, зацікавлених шуканням роботи для жінок. Орґанізації обчисляють, що яких 400,000 жінок, охочих до праці, не мають праці, а їх можна би заняти при урядах. Присутний на конференції Гарі Гопкинс, адміністратор „федеральної допомоги", предложив кілька способів для заради безробіттю жінок.

БОРОТЬБА ЗА УЧАСТЬ АМЕРИКИ В ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРИЩАХ.

ПІТСБУРҐ (Па.).—На зборах заряду Аматорської Атлетичної Юнії Злучених Держав виринуло питання участи американських атлетів на найближчих Олімпійських Ігрищах, що мають відбутися в Берліні в 1936 році. Представники жидівських орґанізацій піднесли протест проти виключування Жидів зі спортових орґанізацій у Німеччині. На їх домагання заряд ухвалив резолюцію не давати ніякому американському атлетови повновласти представляти Америку на грищах у Берліні, бо німецький уряд виключуванням Жидів з німецьких спортових орґанізацій порушив демократичну засаду повної рівноправности рас і народів, яку признав міжнародній спортовий союз.

На цих самих зборах один Американець німецького роду підносив, що Американці не придержуються засади рівноправности, бож вони самі всіми способами стараються виключити американськких Муринів від конкуренції з білими атлєтами. Заряд не взяв його протесту під увагу.

ПРОПАЛИ ДОСЛІДНИКИ СТРАТОСФЕРИ.

САЙЛЕМ (Нй Джерзі). — Т. Ґ. В. Сетел, старший офіцир американської военної фльоти, та Честер Л. Фордні, майор маринарів, вилетіли в понеділок спеціяльно на цю ціль виробленим бальоном на розсліди вищих верств земної атмосфери. Мали вони намір долетіти до висоти 58,000 стіп або майже 11 миль угору, а потім вертатись. У 11 годині пісмя їх вилету ще їх не було з поворотом.

НОВЕ ПОНЯТТЯ ПРО СВІТ.

КЕЙМБРІДЖ (Месечусетс). — На осінніх зборах Краєвої Академії Наук виступили о. Жорж Леметр, славний бельґійський астроном, та Гарлов Шейплі, професор Гарвардського університету, з відчитом про будову й повстання світа. Вчені ввели зовсім нову думку про ці питання.

На їх думку, оперту на довгих розслідах величезного числа соняшніх систем та мряковин, ці вчені прийшли до переконання, що світ не є безперервним простором, що матерія в ріжних місцях має ріжну густоту, що части світа раз розтягаються, раз стягаються, що кромі тяготіння, себто сили притягання, в світі ділає ще сила відпихання та що теорія про повстання зір гейби через пукнення баньки не є зовсім правдива.

ЖІНКА ЗАСТРІЛИЛА МУЖА.

ПОЛСБОРО (Ню Джерзі). — Жінка Шелдона А. Кларка, богатого нафтяра, застрілила свого мужа.

До стрілянини прийшло підчас родинної сварки білярдовій салі їх палати. Жінка Кларка, що колись була акторкою, арештована поліцією, показала рану на голові, яку, за її твердженням, завдав їй муж білярдовою палкою. Кромі неї поліція арештувала ще одного робітника, який був приятелем родини та був свідком сцени, що довела до стрілянини.

Подія ця викликала справжню сензацію в богацьких кругах.

НОВИЙ ЛЕТУНСЬКИЙ ВИНАХІД.

Один бельґійський часопис містить заяву одного бельґійського старшини, який нібито бачив, як біля Дісельдорфу летів на висоті 40 метрів німецький літак, а гудіння мотору зовсім не було чути. Цей літак летів зі швидкістю 300 км. на годину.

ЗАГАДОЧНИЙ НАПАД НА ДИРЕКТОРА ШКОЛИ.

„Крак. Курієр" подає, що в Тисьмениці коло Станиславова доконано вечером нападу на директора місцевої школи, Михала Зьомка. Невідомі справці зранили його в кількох місцях дуже сильно якимсь гострим приладом. Раненого перевезли до Станиславова, де переведено операцію. Покищо не стверджено дійсної причини нападу.

ВБИЛИ ПОСТЕРУНКОВОГО.

У звязку з убивством постерункового Маркевича в Майдані, пов. Кольбушова, арештовано пять осіб, між ними трох справжніх убивників і двох спільників. Крім убивства вони доконали в останніх двох роках багато грабункових нападів в околиці. Бартломій Судол признався до вини, описав подію і видав спільників.

НЕ ХОЧЕ ПОВІЛЬНО КОНАТИ.

Цими днями трапився особливий випадок. 32-літній Шотляндець Андро Дун зголосився в Катовицях на поліції і заявив, що він є дезертиром з Чузоземної Леґії з Марока та просить, щоби його туди переслати. Є це перший випадок, що хтось, кому вдалося втекти з цього „пекла на землі", хоче знову туди вернутись. Тому три роки перебував Дун в Альжирі в лічниці і дуже затужив за домом. Нічю він утік крізь вікно і всів потайки на пароплав, яким приїхав до Данціґу. Зчерги перейшов він цілу Францію, Бельґію і Німеччину, шукаючи праці, але не міг ніде знайти. Вкінці передістався до Польщі, а що остогидло йому вже життя бурлаки, зголосився на поліцію в Катовицях і просив, щоби його переслали до Марока, де він волить вмерти один раз, ніж в Европі конати повільно, примираючи з голоду.

МОТИКОЮ ВБИВ СВОГО ВОРОГА.

В Каменоброді, пов. Городок Ягайлонський, доконано цими днями гидкого вбивства. Від довшого часу ворогували з собою два мешканці того села: Михайло Марущак і Микола Кізик. Закінчення цього ворогування таке, що Кізик убив Марущака, розвалюючи йому мотикою голову. Вбивник утік.

„КШЕВІЦЄЛЬКА КУЛЬТУРИ".

В селі Лучицях, перемиського повіту, вчителька Е. Жуковська змушує дітвору молитися по польськи. Не помагає енерґійний протест батьків, а навіть протест епископа Коциловського. Батьків, що ведуть кампанію протесту, називає перед шкільною дітворою „хамами". А при цьому іронізує собі: „Поведз татові, би до біскупа напісал, би біскуп мі тилка вибіл". Дальше заявляє: „Я мам слухаць інспектора школи, а не вашеґо біскупа".

ПОЖЕЖІ В БОГАТКІВЦЯХ.

В ночі з 6. на 7. жовтня ц. р. згоріла в Богатківцях, пов. Підгайці, польська школа, як кажуть, наслідком підпалу. Наступної ночі (з 7. на 8. жовтня) згоріла знову стодола зі всім збіжем у кольоніста Петра Завісляка в новоутвореній польській кольонії Весолівка біля Богатковець, що лежить уже на території тернопільського повіту. Разом зі сьогорічним збіжем згорів також мертвий інвентар, а крім цього ялівка і бичок. Хату врятовано. Поліція підозріває тут акти саботажу, тимбільше, що в листопаді 1930 р. безпосередньо по пацифікації застрілено в Богатківцях тодішнього дідича Войцеховського, як їхав бричкою з Купчинець до Богатковець. Були тоді численні арештування і репресії, але винуватців досі не викрито. Під замітом участи у підпалі школи арештовано двох парубків з Богатковець, Кравця і Кліша, і відставлено до судових арештів у Підгайцях. Під замітом підпалу кольоніста Завісляка арештовано богатковських парубків, Степана Шеременду та Гринька і Йосифа Гладких. Вві три сидять у слідчій вязниці окружного суду в Тернополі.

„ГУМАНІТАРНІ" ОПРИШКИ.

Недавно напали нічю в Новому Санчі якісь чотиря замасковані опришки на дім Йосифа Цепа і залізним ломом поранили йому сильно голову. З черги перешукали опришки ціле мешкання і забрали 486 зл. Перед відходом бандити обмили Цепови рани і забандажували голову. Підчас перевязки одному бадитови зісунулася з облича маска і Цеп пізнав у ньому одного парубка з сусіднього села, Ст. Пепеля. Поліція арештувала його зараз другого дня і він видав своїх товаришів.

СЕКТА НЕГОЛЕНИХ І НЕСТРИЖЕНИХ.

У Вальденбурґу, в Німеччині, повстала секта, яка підчас своїх сходин відправляла молитви перед деревляним ідолом зі собачою головою. Усім членам згаданої секти не можна голитись ані стригти волосся. Міністер здоровля видав наказ, щоб усіх членів поголити й постригти силою, бо їм загрожувала гіґієнічна небезпека.

ДУШОГУБСТВО.

У Вовчинці, пов. Станиславів, вбито Олену Пасницьку. Тіло вбивники вкинули в мішок і вивезли на гній до Марії Ярошевської у Вовчинці. Поліція має докази, що Пасницьку вбив Михайло Халат у хаті своєї матері Матрони. В звязку з душогубством арештували чоловіка вбитої, Степана Пасницького. Вбивника арештували в Станиславові.

РЕВЕЛЯЦІЇ ФРАНЦУСЬКОГО ПОЛКОВНИКА.

Французький полковник Мань не перестає розписуватися в французькій пресі про німецькі зброєння. Останніми днями помістив він у щоденнику „Пті Журналь" відомости в справі німецьких приготовань до хемічної війни. Німеччина, твердить полк. Мань, розпоряджає вже тепер поважними засобами в цій ділянці, бо як під промисловим так і хемічно науковим оглядом Німеччина стоїть вище від інших країв. Німці приготовлювали віддавна трійливі ґази, про що, мовляв, свідчить вибух фосґену в Гамбурґу. Фабрика Круппа виробляє 16-центиметрові стрільна і панцирну бляху.

В Німеччині існують численні фабрики, яким не вільно виробляти зброї, та проте Німеччина виробляє зброю. Німецький уряд приступив до перебудови комунікаційної сіти виключно зі стратеґічних оглядів.

Вкінці полк. Мань нарікає, що ніякий з дотеперішніх німецьких урядів не виконав постанов версайського договору в справі обмеження зброєння.

ХОТІЛА БУТИ ГЕРОЙКОЮ ТЮРЕМНОЇ ПОВІСТИ.

У Львові, на вул. Тарнавського, напала якась молода сильна жінка на Амелію Дембіцьку і вихопила її з рук торбинку, в якій було 10 зл. Дембіцька зчинила крик і їй прийшов з помічю поліцай, що саме побував на цій вулиці; він кинувся й схопив грабіжницю. На поліції виявилося, що вона називається Марія Джума і є служницею. Підчас слідства заявила, що конечно хотіла дістатися до тюрми і перемінитись оттак в геройку до тюремної повісти для якогось письменника.

СЛУЖНИЦЯ В РОЛІ КНЯЖНИ

В Празі відбувся цікавий процес проти Марії Бінової, обвинуваченої в цілій низці обманів. Розправа цікава тим, що на ній суджено звичайну служницю, яка може входити за одну з найбільших „гохштаплєрок" світа. Бінова сама, як подають чеські часописи, погана на обличі і хирлява у постаті — жінка без якоїнебудь освіти, вміла до тої міри володіти собою, що увійшла до найбільш аристократичних домів. Познайомившися з ріжними багатими людьми, позичала у них ріжні суми грошей. Останньою її жертвою був якийсь багатий друкар Юнавич, у якого вона витягнула 350,000 чеськ. кор. Бінова подавалася всюди за княжну Ліхтенштайн і обіцяла всім тим, що приходили їй з помічю, „солідно" віддячиться. Врешті усі ці обмани вийшли на денне світло і Бінову арештували та поставили перед судом, який засудив її на 2 і пів року тюрми.

ВОВКИ В КОЛОМИЙЩИНІ.

У гірських громадах коломийського повіту появилися багато вовків. У Космачі три вовки на очах багатьох людей роздерли лню недалеко загород. Нічю в тім селі вовки розшарпали серну. На місці знайшли останки шкіри та костей. На 200 кроків від надлісництва Шешори вовки вдушили корову, що паслася на леваді.

„РІДНА ШКОЛА" ВЗИВАЄ ДО ПЕРЕВЕДЕННЯ НОВОГО ШКІЛЬНОГО ПЛЄБІСЦИТУ

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Ще не закінчилася вповні плєбісцитова акція з 1932 р., а вже „Рідна Школа" підготовляє нову такусаму акцію, щоб ратувати українські школи.

Польська влада взялася за нові способи, щоби розбити навіть ті громади, де були українські школи і де не треба було переводити плєбісциту. Там знаходила вона яких 20 підписів за польську школу і перемінювала тим чином українські школи в утраквістичні, себто на ділі польські.

Виходить, що Українці під Польщею будуть змушені тепер кождого року напружувати свої сили і переводити щераз новий плєбісцит, якщо схочуть вратувати якусь частину шкіл, у котрих українська мова була би мовою викладовою. Акція та коштовна й потребує великого апарату та великої свідомости серед громадянства, а головно серед селянства.

ДАЛІ НИЩАТЬ НАШУ КУЛЬТУРУ.

ХАРКІВ (Україна). — Комісар освіти, В. Затонський, виявляє себе таким завзятим московським шовіністом, що його переслідування українських культурних робітників та українського письменства є страшніші від тих, які були в найтемніших часах царату. Він далі усуває з урядових позицій усіх свідоміших Українців за т. зв. „націоналістичні ухили".

ЗАСУДИЛИ СВЯЩЕНИКА ЗА ПРОПОВІДЬ ПРО ГОЛОД НА УКРАЇНІ.

ПЕРЕМИШЛЯНИ (Західня Україна). — В городськім суді у Перемишлянах відбулася ризправа проти о. Омеляна Ковча, пароха Перемишлян, обжалованого за те, що на празнику в селі Борщеві виголосив проповідь, у якій звернувся проти того, що большевики роблять на Великій Україні. Один з москвофілів зробив донос до поліції, а наслідком родськім суді у Перемишлянах відбулася розправа на якій засудили о. Ковча на три тижні арешту. Ще перед розправою переведено в домі о. Ковча ревізію й арештовано його.

ЖАЛІБНІ ЗБОРИ В ПОДЄБРАДАХ.

ПОДЄБРАДИ (Чехословаччина). — В день національної жалоби 29 жовтня, відбулися з приводу голоду на Україні збори професорів Української Господарської Академії і членів української місцевої кольонії. Реферував лєктор, д-р Осип Безпалко. Переведено збірку на допомогу голодуючим та рішено підтримувати протестну і допомогову акцію, яку провадить у Чехословаччині Празький Комітет Допомоги Голодній Україні.

„СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЯ" ПО НІМЕЦЬКИ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Накладом Українського Наукового Інституту вийшла друком праця К. Г. Маєра „Слово о полку Ігоря". Книжка призначена для вжитку по німецьких високих школах і обіймає текст поеми, словник тяжче зрозумілих слів та вступ. У вступі автор заявляє, що поема є українська, а не, як давніше подавалось Німцям, російська.

ВИКЛАДИ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ.

БЕРЛІН. — Український Науковий Інститут розпочав свої виклади з днем 1 листопада. Викладають українські й німецькі учені.

КНИЖКА ПРО УКРАЇНУ ФРАНЦУСЬКОЮ МОВОЮ.

ПАРИЖ (Франція). — Вийшла друком книжка „Життя одного народу, Україна", якої автором є Рожер Тісеран. Книжка та подає в легкій і поетичній формі французькому читачеви нарис історії України і цілого культурного життя українського народу. Є там отже політична й культурна історія України.

ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКИХ ГЕТЬМАНІВ.

БЕРЛІН. — Український мистець-ґравер Василь Масютин працює над викінченням портретів українських гетьманів. Досі викінчено два портрети: Мазепа та Хмельницький. На черзі стоять Сагайдачний та Дорошенко. Знавці штуки висказуються дуже похвально про ті праці.

КАЛІНІН ХВАЛИТЬ АМЕРИКУ.

МОСКВА (Росія). — Михайло Калінін, президент СССР, поздоровив Америку через радіо й сказав, що селянство особливо радується визнанням Совітів Америкою. Та додав, що доперва будучність покаже, які будуть користи з визнання. Під тим треба розуміти ті кредити, які Совіти надіються дістати від Америки.

"SVOBODA" (LIBERTY),
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Загряницею:	
One year	$10.00	На три місяці	$ 2.75
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На рік	$10.00

За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СПРОБА МОБІЛІЗАЦІЇ СИЛИ

З нюйорської протибольшевицької демонстрації треба зробити деякі підсумки, бо вони важні для всіх наших громад, для нас усіх.

До останнього дня перед демонстрацією була така студінь, якої не записали рекорди метеорольоґічного бюра за листопад. І до часу самої демонстрації ніхто не знав, яку дасть охорону поліція. Читаючи тисячі большевицьких летючок, попідкладаних ночами попід хати, де мешкають Українці, загал дивувався, як це можливо, щоби в тім самім місці могла відбутись і большевицька демонстрація, до якої вони взивали. Большевицька преса писала без обиняків, що треба розправитися з усіми тими, що посміють показатись у той день на Вашинґтон Сквері й демонструвати проти Совітів. На передпротестаційнім большевицькім вічу взивано ріжними мовами, російською, польською, жидівською і т. д., всю присутну на масовім вічу зґраю до розгрому української демонстрації й фізичного знищення усіх тих, що її зааранжували.

Усе те викликало таку атмосферу, що заходили побоювання, що багато людей готові відтягнутися від участи в демонстрації прямо тому, щоби не наражувати собе на фізичне ушкодження вуличною зґраєю. Та зарядження було видане й про вороття не можна було думати, хоч сама поліція остерегала нас перед евентуальними консеквенціями.

І тому годиться це особливо піднести, що понад 8,000 свідомих українських матерей, жінок і дівчат, старших і молодших громадян, не зважали на студінь чи погрози, а прибули в означений час на Вашинґтон Сквер. І було би того народу ще два рази стільки на тій демонстрації, якби не зденервована поліція, яка радила розпочати похід три четверті години скорше, ніж було в пляні. А треба це було зробити, бо большевицькі банди зачали змішуватися з нашими громадянами і робити заколот, і поліція була тої думки, що така мішанина утруднить уставлення походу. Похід сформувався завчасно й тисячі людей, які прибули пізніше, застали порожне місце, навіть не знаючи, що сталося з походом.

Знову деякі з протестуючих мусіли вставати в 5 чи 6 годині рано, щоби прибути на час. Але видержали в поході й на вічу майже до 6 години вечером, без відпочинку і їди. Отсе був наглядний доказ, що ми вже маємо карних і дійсно свідомих громадян, на яких можна числити в кождій народній потребі. А вже сам перегляд наших сил варта того, щоби влаштовувати такі демонстрації, як нюйорська і їй подібні.

О. С.

ЛЮДЯМ СВЯТО, А КУРЦІ СМЕРТЬ

До смерти, очевидно, досить далеко... Але фактом є, що вже наша шкіра зачинає тріщати від того порозуміння московсько-польського.

Хто був у Польщі десь у 1926 році, коли неукритою радістю польська преса витала вбивство московського посла у Варшаві, Войкова, коли „диверсійні ватаги" большевицькі передиралися через кордон і під проводом спеціяльно до того вишколених атаманів нападали й нищили польські маєтки, той не пізнав би тепер нового образу Річи Посполитої... Ґазети пишуть про „великі досягнення" пятилітки... Сталіна величають не тираном, а новим Бісмарком, великим державним мужем... „Вядомосці Літерацке" видали окреме число, присвячене совітській літературі, де „сам Карл Радек (Жид зпід Тернополя) пише вступне слово, величаючи „соціялістичну культуру"... А коли вбито совітського віцеконсуля у Львові, високі большевицькі урядовці були присутні при вступнім слідстві... Бомкають про подорож маршала Підсудського до Росії; совітська ескадра летунів прилетіла до Польщі, польська полетіла до Москви — одним словом: „братні славянські народи" нарешті знайшли себе!

Якаж роля судилася в цій спілці третьому славянському народови, нашому? Події вже говорять за це досить красномовно. Передусім, зараз по замаху на совітського консуля замкнено всі націоналістичні часописи українські. По друге, надзвичайно загострилася цензура щодо української преси, і то навіть до тих статей, які виступають виключно проти Росії. Статтю про Чека конфіскують, статтю про голод на Україні конфіскують. Щось проти Сталіна напишете — не пройде.

Дня 29. жовтня мали відбутися маніфестації-протести цілої української людности проти звірств Москви на наших землях. Ці маніфестації заборонено. Тільки в замкнених приміщеннях вільно було влаштовувати сходини, і то лише для членів товариств. Масовий протест внаслідок заборони не вдався.

А от відкрито сойм. Як світ світом в усіх країнах, республиканських і монархістичних, буджетових дебат завше вживано для заявлення партіями свого становища супроти цілої політики уряду: внутрішньої й зовнішньої. Але у Варшаві — не перейшло. І коли представник Українців забрав голос, щоби гостро виступити проти екстермінаційної політики Москви на Україні, маршал сойму відібрав йому голос. Та й це ще не все. Ось в однім польськім часописі зовсім дрібним друком нотатка: російська погранична сторожа переслідувала ґрупу втікачів селян, які ратуючись, загнались через кордон аж до Стражніци Польської коло Міхневич. Жовніри КОП (Корпус Охорони Пограничa) **видали втікачів совітській сторожі.** Пакт приязни.

Як бачимо, большевики мають чого тішитися. Нова політика „приязни" далеко вигідніша ніж давня. Бо й справді, давніше треба було таємно ріжні відозви ширити, а тепер такі просовітські і промосковські відозви в польській пресі пише явно й славно Радек, і їх не тільки що не конфіскують, а навіть ширять самі Поляки. Давніше скільки то гроша треба було видати, щоби боротися з українською думкою в краю, а тепер — сама польська цензура затикає губу українській пресі, коли та виступає проти Москви. Давніше був клопіт з виборами, щоби комуністів післати до сойму, щоби там фіґурували вони нібито як „представники українського народу" та збивали „брехні українських контрреволюціонерів" і „буржуїв". А тепер — просто польський маршал соймовий відбирає голос усякому „буржуєви", який посміє щось кепського сказати на совітську диктатуру. Чи не рай? Чудовий інтерес зробили большевики! І Жиди вже чують, що Українці в кліщі попали, і собі цькують урядові чинники проти нас. Десь хтось виступить проти Жидів на провінції серед Українців, уже кричить жидівська преса, що „українські ґітлєрівці гуляють", мовляв: щож, не пильнує справи влада; чом позволяє ґітлєрівцям у Польщі паношитися?! І зтиха намовляє замикати кооперативи українські (мовляв, „тихий погром" жидівський, вони роблять!), намовляє скрутити карк націоналізмови українському, бож він „від Ґітлєра" черпає натхнення.. Знають Жиди, як промовити.

Констеляція, яка зложилася тут наслідком останніх подій, є та, що ми, Українці, опинилися під потрійним натиском обох пануючих націй і — жидівства. Але наївним був би той, хтоб, як радикали й соціялісти, думав, що з цеї халепи можемо вилізти, попираючи Жидів і кокетуючи 3-тий чи 2-гий Інтернаціонал. **Ставка на Совіти і на жидівство, проти якого виступає не лише Німеччина, але й арабський світ, Угорщина, Румунія і широкі маси на Україні й у Росії, ставка на Інтернаціонали, які падають під ударами національних революцій у Німеччині, Угорщині, Франції й Італії, ця ставка не принесе виграної!** Гряде новий період світової історії, який цілим вістрям звертається як проти соціялізму, так і проти комуністичної Росії і проти міжнародного жидівства — **проти тих сил, проти яких веде смертний бій воююче українство.** Лише не дати себе злякати хвилевій конюнктурі і твердо йти до своеї мети.

Живому народови не страшні ніякі пакти.

ВИЗНАННЯ КОМУНІЗМУ

Визнання большевицького уряду Америкою кинуло комуністів у такий телячий восторг, що вони в ошоломленню часто не знають, що говорять. Слухаючи їх балачок, можна подумати, що визнання російського уряду значить стільки, що визнання комунізму. Ці балачки прориваються навіть до большевицької преси, як це видно з заяви московської „Правди", що визнання значить, що американський пролєтаріят відкинув протикомуністичне становище „жовтої" Американської Федерації Праці. З такої заяви виходилоб, що визнання російського уряду американським — значить зміну відношення американських робітників до комунізму. Так говорять і пишуть комуністичні аґенти.

Що визнання могло декому помішати в голові, цьому не дивниця. Та щоби воно аж так помішало розум, цього навіть для комуністів забагато. Бо на ділі визнання російського уряду зовсім не має такого значіння, як це хоче представити московська „Правда". Це просто не є правда. Хіба що московська правда.

Знати це може кождий, хто здібний подивитися холодно на справу. Колиб визнання російського уряду американським мало означати зміну становища Американців до комуністів; якби це визнання значило, що американські робітники вже дивляться інакше, як дивиться Федерація Праці, то визнання ґітлєрівського уряду означалоб, що американські робітники дивляться вже прихильно до ґітлєрівської політики, а визнання японського уряду означалоб, що вони дивляться прихильно на японську політику. Хто знає факти, той знає, що нічого подібного нема. Американська Федерація стоїть проти Гітлера, і проти Японії, і в цих напрямках співчувають з нею широкі круги американського робітництва.

Американські робітники зовсім не думають зміняти свого становища до комуністів наслідком зміни становища американського уряду до російського совітського уряду. Американські робітники далі стоять проти комунізму і проти комуністів, як стояли досі. І Американської Федерації Праці вони осуджувати не думають за її ворожнечу до комунізму. Навіть президент Рузвелт, котрий визнав Росію, певно самий не думає осуджувати Федерацію Праці не то за її антикомуністичне становище, але навіть за її становище проти визнання Росії. Усяка думаюча людина, навіть рішена на певну опінію, добре знає, як багато арґументів можна навести на противне становище.

Визнання не змінило становища Федерації Праці. Не змінилося теж становище Американського Леґіону. Він признається тепер „побідженим", але свого становища не зміняє. Він признає просто, що справа була вирішена проти нього й у тій справі покищо він нічого зробити не може. Таксамо говорять багато американських політиків. Таксамо говорять багато американських церковників. Вони сумніваються, чи визнання принесе заповіджені користи, але, як визнання вже є, то вони думають, що тепер не лишається нічого до роботи, як хіба вижидати, поки само життя покаже, що визнання може принести.

Американським орґанізаціям навіть не сниться подумати, що визнання большевицького уряду значить смерть американським інституціям. Прихильні визнанню інституції не могли бачити, чому Америка не може визнавати хочби варварського російського уряду, коли вона визнає подібно варварський уряд Польщі або Румунії. Коли Америка визнавала колись жорстокого султана Туреччини та жорстоких царів Росії, то чому не визнати їй жорстокого комунізму? Визнання царського уряду не значило визнання в Америці абсолютних течій, і визнання комуністичних деспотів у Кремлю не значить визнання, що комунізм це розумна або корисна політика.

Визнання комуністичного уряду Росії не значить ще признання комунізму в Америці, ні навіть комунізму в Росії. Американський нарід, а з ним і американський уряд, певно далі думають, що комунізм не надається не тільки для Америки, але й для Росії. Визнання значить лише тільки, що як народи Росії не хочуть скинути собі комуністів зі свого карку, то американський уряд не думає цього за них робити. Іншими словами: як собі постелили, так собі й спіть. Американський уряд, ні американський нарід каштанів вам з вогню вибирати не буде. Хочете вибрати їх для себе, виберіть самі.

Колиб одначе комуністи думали, що визнання факту існування комуністичного уряду в Росії значить уже визнання комунізму в Америці, то комуністи певно будуть мати дуже прикре розчарування. Серед деяких з них повстала думка, що визнання Росії у Вашинґтоні віддало все робітництво в руки комуністів. Деяким здається, що американська вулиця належить комуністичній партії. В такому переконанню були ті, що кричали до українських демонстрантів у Ню Йорку: „Геть з улиці! Вашинґтон уже визнав совітську Росію". Що це переконання з ґрунту фальшиве, ці самі комуністи мали добру нагоду про це переконатися. Як котрий думав інакше, то американська поліція цю думку поправляла... І по суботішній демонстрації комуністам може починає свитати в голові, що визнання комуністичного уряду в Росії ще не значить, що Америка починає дивитись інакше на свої власні інституції. Америка далі стоїть на економічній засаді приватної власности та приватної ініціятиви, а її політика далі спирається на репрезентацію всіх верстов американського населення та на засади свободи слова; зборів і орґанізації. Як комуністи думають, що визнання комуністичного уряду значить якийсь вилом у демократичних основах американської культури, то вони легко можуть стрінутися з орґанізованою силою американського уряду, який їх повчить про похибку може в болючий спосіб.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

СКРЕНТОН, ПА. Бр. св. Михаїла, від. 159, повідомляє всіх своїх членів, що мітінг відбудеться в неділю, 26 листопада, зараз по Сл. Божій, в галі церковній на 7-мий ул. Проситься всіх членів прийти на той мітінг і вирівнати свої вкладки, бо котрий член не прийде і не заплатить свого довгу, то буде суспендований. Просимо тих Українців, котрі ще не є членами У. Н. Союза, нехай прийдуть на цей мітінг. Ми будемо приймати без оплати вступного. — М. Камінський, секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

С. Кравчинський.

В ТЮРМІ НАРОДІВ

(Оповідання).

(22)

— Чого ти, зазулько, так багнуєш? — спитала стара. — Чи може його нагадала собі?

— Його, — засміялася Катря. — Ти як доміркувалася?

Обоє розуміли себе дуже добре. Одна одній не потребувала казати, хто такий той „він".

— Якжеж мені не знати сего? Я й вгадувати не потребую. Я так знаю, бо якжеж можна не знати? Не даром доживаю мій семий десяток.

Няня стала великим гребенем розчісувати густе волосся своєї панни. Якийсь час обоє мовчали.

— Щож! — зачала стара наново. На її поморщенім лици була покора невмолимій судьбі. — Щож... Допуст божий. Не всі тії сади цвитуть, що з весною розвиваються. Не кожде кохання веде до вінчання. А шкода. Він... чоловік гарний і тебе дуже любить. І як не любити таку розумну, таку добру, таку красуню...

— Що ти вигадала, — сказала Катря, сміючися. — Нікого мені кромі Павла Александровича не треба.

— То й слава Богу, дитинко, — сказала няня і перехрестившись перед сном, пішла до своєї комірки.

Почта не ходила до двора Желецьких. Всю свою невелику кореспонденцію вони діставали на найближчій залізничій стації, куда посилали верхового післанця двічі на тиждень, або взагалі, коли треба було. Нині був почтовий день, та на почту все їздили тільки по обіді. Нині рішилася їхати Катря сама зараз по сніданню, бо дуже нетерпеливилася. Хотіла якнайскорше знати, що з Миколою сталося. Вона вже приказала запрягти однокінку. Ледви вспіла одітися, побачила з вікна надїздячого Крутікова. Приїхав залізницею, від стації ізвощиком.

— Чого він нині? — подумала Катря. І чому не на обід, а вже так рано? Перешкодив мені.

Вийшла на ґанок і з судженим привиталася досить сухо.

— Я на стації захопив вашу почту, — сказав Крутіков. — Головно ґазети.

Подав пакет. Катря вихопила пакет з його руки так живо, що він аж здивувався, і розірвала мотузок, яким посилки були звязані. Числа тої ґазети, котру вони передплачували, вона відклала. Попала на незнану собі петербургську ґазету. Глянула на дату і серце її забило. На лице виступив румянець радости. Її груди глибоко й розкішно филювали. Нумер був з дня двацять і другого сего місяця. На першій стороні, на місці виднім стояла оповістка, про яку говорив їй Микола.

Катря аж скрикнула з радости. Підскочила неначе би скортіло затанцювати і сплеснула долонями.

— Що тобі? Дістала яку велику відумерщину? Фрайліною тебе при царськім дворі зробили? — питав Крутіков, сміючися.

— Ні одно, ні друге. Я щось загадала собі, — плела Катря, з радости не знаючи, що говорить. — Я сказала собі, що як нині в ґазеті буде яка оповістка з моїм роком, то я в життю буду щаслива. Як ні, то щастя не буде, так, що хіба камінь до шиї і у воду. Буду щаслива! Гляди! Мій вік тричі. Ні, аж чотири рази.

Катря подала йому ґазету і показала пальцем число ґазети і оповістку про лекції еспанського і портуґальського: число ґазети 22, Василівський остров лінія 22, дім 22, квартира 22. Заливаючися сміхом, Катря показувала се судженому, мамі, няні. Чула потребу поділитися з іншими своєю радістю.

Нараз дівчина поблідла, вхопилася за грудь і сіла на канапі. Її серце нагло здрігнуло, затихло. Вона вмліла.

Батько Катрі помер був на якусь недугу серця. Катря одідичила ту недугу, хоч дуже в легкій формі. У неї та недуга не грозила ніякою більшою небезпекою. Лікарі радили їй берегтися сильних зворушень, та в останніх тижнях зворушень було забагато.

Катрю поклали вигідно на канапі, принесли води. Мати і Крутіков затрівожилися. Та атак скоро минувся. Катря таки зараз очуняла. Встала, начеб нічого не було. Цілу днину була весела як птичка і особливо ласкава з Крутіковом. Він відійшов до своєї кімнати очарований.

До шлюбу лишалися всего чотири дни. Катря провела той час як в горячці. Хоч її бажанням було звінчатися скромно, без розголосу і без шуму, вість про се дісталася до міста і до сусідних дворів. Посипалися письма від знакомих, візити сусідів. Треба було принимати ґості, відписувати на листи. Рівночасно треба було приготовляти придане; мама була би в крайній розпуці, як би донька вийшла замуж, бодай запасу білля не зладивши. Катря не мала ні хвилини часу, щоби думати про себе. Вона й не мала охоти до того.

Прийшов той день. Вона встала з тяжкою головою і першою її думкою було:

— Нині все скінчиться!

Їй було і лячно і тужно і їй збиралося на плач. Та вона чула, що все так буває у дівчат перед шлюбом, і бодрилася. Тільки її серце то затихало, то ні з сего ні з того зачинало стукати, як молоток, і нило, віщуючи щось недобре.

День був мрачний. Від рана ішов безперервний дрібний дощик. На Желецьку і на няню така негода наводила тяжкий ум. В їх очах то був злий знак. Хто вінчається в дощ, той буде мати ціле життя слези. Желецька аж розплакалася. В шестій годині заїхала карита. Дощ ллляв як з цебра цілу дорогу аж до самої церкви. В притворі стояли пару жебраків, до котрих зайшла чутка про те, що буде панське вінчання. Катря обділила їх всіх.

— Моліться за мою душу, — шепнула так, наче би прийшла сюди лягти в могилу.

Увійшли до середини. Бідна сільська церковця була дуже слабо освітлена чотирма іконостасними свічками. Від чорної копули віяло холодом, сирістю. В церкві було пусто і тихо.

— Цілком як в могилі, — майнуло в голові. Катрі.

Крутіков вже ждав. Оба дружби вже також були тут. Дячок виніс перед царські врата аналой, поклав на нього требник і поставив воскову свічку у високім свічнику. Перед аналоем розклали шовкову плахту. Вийшов священик і молоді станули на тій плахті.

Стара няня, що стояла в невеликій купці видців, підійшла до Желецької, нахилилася до її вуха і шепнула радісно:

— Вона перша ступила на плахту, наша голубочка!

Люди вірили, що хто перший ступить на підстелений плат, той буде панувати в хаті, буде головою дому.

Молоді держалися за руки. Катря не виділа свого судженого. Вона слухала, що голосить священик. Він був молодий, ще не стер собі язика многократним перемелюванням одних слів. Кожде слово виповідав виразно, зрозуміло. І слова були високі, прегарні.

— Все покине чоловік. І батька і маму, і цілу родину для одного чоловіка, любленого. І буде з ним одно, тілом і душею. „Тайна ся велика єсть".

Так, так. То саме те, про що вона мріяла. В її душі ґуділи слова:

„Не мати нічого свого, ділити все, бути, як би одна душа і разом служити іншим... Відректися себе. Не мати іншої думки... Свою душу покласти..."

— За ким се я повторяю? — спитала себе. — Піп сего мабуть не читав. А то слова Миколи!

Його образ виринув перед нею. Стояв як живий, з докором, позираючи на неї... Серце у неї застукало як у спійманої птички і стануло. Вона ціла обледеніла. В її грудях щось то кольнуло. Думала, щось-ось повалиться на землю.

(Далі буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за жовтень 1933 року.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Каня Марія, Кузмич Михайло, Возняк Ольга.
В. 2. Гопей Катерина, Мацьовська Софія.
В. 3. Сухорська Анна, Френкевич Іван, Френкевич Василь.
В. 5. Лешко Марія Аллене.
В. 10. Бреня Юлія, Децьо Йосиф, Децьо Петро, Децьо Марія.
В. 20. Крупка Михайло.
В. 22. Кравчук Текля, Коптюх Івана, Симчишин Павло, Герман Ольга, Кравчук Катерина.
В. 25. Угорчак Ольга Е., Угорчак Омелян М.
В. 36. Стадник Михайло, Стадник Марія.
В. 39. Фрайда Михайло.
В. 44. Барна Андрій.
В. 45. Пик Анна.
В. 50. Ростер Юлія, Яців Розалія.
В. 54. Бараник Ева.
В. 55. Демчук Ольга, Демчук Анна, Чайковська Ольга, Ячник Софія, Ячник Андрій, Шандровська Йосифа, Шандровська Анна.
В. 57. Базар Володимир.
В. 59. Венгрин Олена.
В. 63. Волошинович Василь, Волошинович Григорій ст.
В. 65. Ґарбовський Михайло, Напованець Анна, Пайкош Іван.
В. 67. Короташ Марія, Вадика Юлія, Дацько Теодор.
В. 68. Лемішка Олена.
В. 70. Марковський Петро.
В. 75. Михайлюк Агафія, Присташ Йосиф, Михайлюк Данило.
В. 81. Ліщинський Ізидор, Гапій Йосиф.
В. 82. Шилак Іван.
В. 83. Свербивус Розалія, Гриньків Микола, Дубчак Михайло.
В. 86. Хомін Ілько, Тарас Ольга.
В. 93. Свідер Володимир.
В. 95. Морикин Анна.
В. 97. Мельничук Ольга, Ґрубяк Анна.
В. 99. Шпур Ольга, Зінковська Наталія.
В. 100. Зарецький Лука, Мандяк Анастасія.
В. 102. Ільків Анна, Біґановська Юстина, Біґановська Катерина, Карпінець Микола, Павлечко Микола, Угрин Анна, Слепко Микола.
В. 103. Стадник Анна.
В. 104. Кузьма Михайло, Бобик Теодор, Боберський Стефан, Лишик Дмитро.
В. 106. Квасниця Василь, Прокопів Параска.
В. 113. Хохла Юрій, Хохла Михайло.
В. 120. Гуласей Олена, Стадник Мирослав, Русинко Катерина, Древна Григорій, Корнецький Іван.
В. 123. Лаврівська Марія.
В. 125. Леськів Марія, Романяк Анна.
В. 127. Муцяківський Василь, Плахта Олена, Плахта Іван, Качор Текля, Град Лев.
В. 130. Гаврилович Ольга, Лакуста Володимир.
В. 132. Галашинська Анна, Галашинська Бронка.
В. 133. Скибяк Юлія, Будник Софія, Скибяк Марія.
В. 142. Левчак Владислав, Мамчак Петро.
В. 147. Андрухів Стефан.
В. 148. Біленький Іван, Біленький Павло.
В. 151. Рудакевич Іван.
В. 155. Романко Марія, Романко Олена, Кардаш Тереса, Кардаш Анна.
В. 156. Єдинок Юлія.
В. 163. Стриковський Дмитро.
В. 164. о. Скроцький Ярослав М., Бутрій Михайло.
В. 165. Ґбур Микола, Зайлик Петро, Ґбур Катерина, Цвян Микола.
В. 167. Юркевич Петро.
В. 170. Павлик Володимир, Лазорко Ева.
В. 175. Братусь Катерина, Шеремета Юлія, Шеремета Володимир.
В. 179. Біла Анна, Стецків Стефанія.
В. 182. Яськів Олекса.
В. 192. Брикайло Василь.
В. 193. Малішевський Володимир.
В. 197. Коробій Іван.
В. 198. Полмер Марія.
В. 200. Ґосподарець Ванда.
В. 201. Микитишин Бронислава, Тинтило Анна.
В. 204. Кітай Ольга, Довган Михайло.
В. 206. Ламанська Марія, Королишин Анна, Схаб Софія, Коцюба Михайло, Сталенний Іван, Реміник Анастасія, Реміник Анна, Захарків Ольга, Рапко Марія, Бойко Стефанія, Виспянська Ольга.
В. 209. Тарновська Марія.
В. 213. Панас Григорій.
В. 214. Дорош Володимир, Дорош Михайло, Червоняк Михайло, Березовська Катерина, Ґвоздь Іван, Зеліско Іван, Чирка Іван, Чирка Анна, Коваль Михайло, Сава Дмитро.
В. 217. Скробач Марія, Рудий Едвард, Матковська Анастасія, Мурашко Марія, Іванів Василь, Головка Іван.
В. 220. Сняданко Іван, Павлюк Петро М. Д.
В. 230. Пирсташ Марія.
В. 231. Стромило Ольга.
В. 232. Хома Андрій, Андрух Марія, Кіньо Марія.
В. 238. о. Желехівський Йосиф.
В. 239. Савчук Стефан, Волос Володимир.
В. 243. Порійчук Іван.
В. 251. Гаргай Юлія, Данилюк Василь, Пелех Омелян, Пелех Наталія, Купчик Володимир, Цьобан Йосифа, Форналь Катерина, Сич Анна, Сич Іван.
В. 252. Мазур Марія.
В. 256. Недожитко Дмитро.
В. 259. Пелех Йосиф, Мушинська Франя, Мушинська Марія, Малюта Іван, Дібуляк Михайло, Скородинський Володимир, Фоца Анна, Ґула Марія, Облочинський Теодор, Щербатій Юрій, Фоца Михайло, Ґесорський Володимир, Ґула Йосиф, Бадаховський Стефан, Максим Антін, Тарандій Стефанія.
В. 266. Ванер Марія.
В. 270. Турчинський Стефан.
В. 274. Пашавич Анна, Кравець Параска, Цицик Михайло.
В. 275. Іванчук Евген.
В. 276. Волошин Данько.
В. 278. Саїв Параскевія, Саїв Анна.
В. 282. Герчак Михайло, Бедзіш Марія, Бедзіш Мирослав, Більська Марія.
В. 283. Мозола Ґеня, Борачок Іван.
В. 288. Мушастий Дмитро, Присташ Микола, Маліцька Ольга, Каплун Володимир.
В. 289. Задорожний Омелян, Задорожна Текля.
В. 295. Марич Катерина, Марич Микола.
В. 296. Васидик Стефан.
В. 297. Махник Теодор.
В. 298. Москалик Михайло, Шалвіра Іван, Москалик Анна.
В. 301. Уханська Емілія, Козира Марія.
В. 307. Бабій Петро.
В. 316. Падучак Марія, Панчишин Софія.
В. 317. Маздір Катерина, Войчишин Софія, Танов Григорій, Петришин Марія, Бартох Карло, Танов Дмитро, Новенчук Мирослав, Вознічак Йосиф, Шмокалюк Володимир, Шмокалюк Іван, Залеський Михайло, Новенчук Михайло.
В. 318. Майорик Іван.
В. 319. Ґелета Марія.
В. 320. Мармаш Йосиф, Івахів Олена, Демянчук Павло, Мармаш Володимир, Захарчук Іван.
В. 324. Коцюк Стефанія, Ґонта Славка, Бурак Михалина.
В. 325. Костів Михайло, Хабараник Евдокія.
В. 332. Попадюк Анна, Бриґіда Анна, Попадюк Марія, Балицька Марія.
В. 336. Петрович Марія, Купчик Андрій, Кухаришин Стефан, Іваночко Стефан.
В. 337. Семенків Андрій, Семенків Марія.
В. 338. Ґлоць Петро, Ґлоць Михайло, Гоменич Анна.
В. 340. Саланський Іван.
В. 342. Цап Марія, Цап Василь, Гамадик Софія.
В. 347. Чопик Олена.
В. 359. Швець Марія, Ґой Йосиф, Юревич Іван.
В. 361. Возняк Марія.
В. 363. Скробач Анна.
В. 364. Пасковський Іван, Сірацький Іван, Насаль Іван.
В. 367. Кушлик Анастасія, Петрів Василь, Хороша Олена.
В. 369. Фринк Михайло, Климишин Олена.
В. 370. Лотоцький Володимир.
В. 371. Боґда Анна, Боґда Іван.
В. 373. Ґромоцький Петро.
В. 379. Воробець Василь, Воробець Михайло, Воробець Іван.
В. 381. Наконечна Олена, Наконечна Анна.
В. 385. Лозовський Володимир, Козак Юлія.
В. 388. Паньків Анна, Паньків Михайло, Куріця Марія, Криворука Теодор, Камінська Юлія, Чабан Марія, Рубаш Стефан.
В. 396. Кримська Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Ковалюк Іван.
В. 22. Загадська Анна.
В. 25. о. Гривнак Василь.
В. 29. Стецяч Параска.
В. 31. Липчак Катерина, Майкович Анна, Корстантій Іван, Майкович Олекса.
В. 40. Томс Марія.
В. 50. Зазуля Марія.
В. 55. Бартох Антін.
В. 62. Кропивницький Кароль.
В. 63. Шостачко Володимир, Шостачко Анна.
В. 66. Дідоха Теодор.
В. 74. Мундзякевич Антін.
В. 75. Зелінський Олекса, Проциянин Іван, Проциянин Стефан, Проциянин Михайло.
В. 91. Караман Михайло.
В. 98. Онисик Стефан, Онисик Петро.
В. 104. Базан Марія, Базан Яремко.
В. 105. Лучишин Петро, Белюх Кузьма.
В. 109. Мороз Катерина, Мороз Микола.
В. 127. Самуляк Марта.
В. 135. Зіж Стефан, Зіж Текля, Кокус Мартин.
В. 139. Бабій Михайло.
В. 142. Москаль Роман.
В. 143. Мельничук Анна, Мельничук Лука, Запотоцький Михайло.
В. 146. Ґурняк Анна, Ґурняк Дмитро.
В. 147. Мельничик Стефан.
В. 169. Паздрій Марія, о. Паздрій Михайло.
В. 181. Гречух Петро.
В. 186. Поступак Стефан, Сквір Іван, Поточний Іван.
В. 193. Шевчук Ілько, Шевчук Софія.
В. 196. Баричко Василь.
В. 200. Харишин Дмитро, Харишин Паранька.
В. 204. Ковердович Михайло.
В. 217. Плекан Марія, Плекан Микола.
В. 219. Якимів Дмитро.
В. 241. Дубина Григорій.
В. 245. Войтович Іван.
В. 263. Лобур Михайло, Базалюк Дмитро.
В. 266. Варшона Яків, Михальчишин Іван, Михальчишин Марія, Михальчишин Анна, Сивик Стефан.
В. 271. Базарницький Стефан.
В. 276. Деленько Анна, Столяр Дмитро.
В. 282. Костюк Стефан.
В. 288. Петрик Пантелемон.
В. 292. Стефанюк Ілько.
В. 296. Динько Анна, Динько Іван, Динько Катерина.
В. 300. Савка Стефан, Мичковський Михайло, Дида Петро.
В. 301. Мотлюк Микола, Кошинський Теодор.
В. 304. Котелець Іван, Котелець Марія.
В. 306. Войчицький Михайло.
В. 307. Карнаух Анна, Карнаух Онисим.
В. 317. Марков Марія.
В. 324. Зінюк Анна, Зінюк Теодор, Люцик Яким.
В. 341. Хомик Дмитро, Хомик Евфрозина.
В. 367. Попович Микола, Попович Пелагія.
В. 370. Маланчук Катерина, Маланчук Антін.
В. 372. Криськів Іван.
В. 375. Гаврилко Стефан.
В. 385. Бородай Йосиф, Шун Михалина, Дупей Анна, Валович Миколя, Бородай Анастасія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Химяк Василь.
В. 5. Пшеничняк Василь.
В. 9. Панчишин Елла.
В. 10. Мазепа Юстина.
В. 25. Здиняк Катерина.
В. 58. о. Ялечко Йосиф.
В. 79. Серединська Пелагія.
В. 130. Купчак Михайло, Купчак Бронислава.
В. 182. Мусійчук Стефан, Мусійчук Мирослава.
В. 204. Сітницький Мирон, Івасько Ірина, Федорків Ілько, Семчук Микола, Вуйчекевич Катерина, Вуйчекевич Михайло, Равлюк Йосиф, Грекуляк Олена, Кондрацький Олекса, Жирій Микола, Павелко Антін, Ковердович Йосиф, Яцишин Юлія, Бойда Мокрина, Хміль Іван, Далїоса Фрозина, Гонтарюк Марія, Гонтарюк Іван, Рудницький Дмитро, Пилипишин Андрій, Новаковський Василь, Лесняк Андрій, Костинюк Дмидро.
В. 212. Вітенько Анна.
В. 219. Іванський Андрій.
В. 228. Расевич Стефан, Юренко Дмитро.
В. 292. Насланець Катерина, Насланець Стефан.
В. 320. Гнатюк Володимир.
В. 336. Васюник Онуфрій.
В. 341. Щирадловський Іван.
В. 361. Косців Олена, Рубанець Марія, Супер Марія, Супер Гнат, Супер Стелла, Косців Катерина, Лапій Володимир, Лапій Лена, Косців Константин, Седляк Антін, Турський Михайло, Супер Анна.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	4	152.	5
2.	1	155.	9
3.	2	156.	3
4.	2	160.	1
5.	6	161.	1
7.	3	163.	2
8.	3	165.	1
9.	2	168.	2
10.	1	169.	1
11.	2	170.	7
18.	1	171.	1
21.	2	175.	3
22.	1	179.	4
23.	1	192.	1
27.	8	195.	7
28.	4	196.	1
33.	5	201.	3
35.	2	202.	1
41.	1	204.	3
42.	1	206.	3
44.	2	213.	8
45.	6	214.	4
47.	1	220.	2
50.	5	221.	2
52.	2	223.	3
55.	2	234.	1
56.	1	237.	2
60.	1	238.	2
63.	1	242.	1
67.	1	251.	5
69.	2	252.	15
70.	6	255.	4
76.	8	259.	5
80.	4	262.	1
81.	3	270.	18
83.	2	275.	1
86.	4	276.	1
90.	2	279.	1
91.	2	280.	1
92.	2	288.	2
94.	1	289.	1
96.	2	290.	2
97.	2	292.	5
103.	3	295.	1
104.	4	301.	2
106.	1	305.	1
113.	1	306.	1
116.	1	308.	4
117.	1	318.	2
120.	1	326.	2
122.	2	330.	2
123.	1	332.	2
125.	2	336.	2
126.	1	347.	5
127.	3	349.	1
130.	9	350.	1
133	1	359.	2
138.	5	364.	7
142.	1	365.	1
144.	1	367.	3
146.	2	370.	1
147.	8	383.	1
151.	1		

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 276. Новековський Іван.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Голман Іван.
В. 3. Копій Стефан.
В. 5. Гнатишин Василь, Олійник Процьь.
В. 7. Петрунцьо Петро, Костик Роман, Петрунцьо Юрій.
В. 9. Серединська Марцеля, Серединський Йосиф, Швед Павло, Швед Марія, Швед Андрій, Старовецький Антін, Старовецька Анна, Лаґона Анастасія, Хомінець Іван, Драгущак Анна, Потс Іван, Потс Михайло, Бондаренко Василь, Хамінець Калина, Маркус Магдалена, Маркус Тома, Свет Михайло, Вербицький Михайло, Бобеляк Іван.
В. 10. Завидняк Мілько, Мерещак Анна.
В. 23. Шуран Катерина, Мацкевич Василь.
В. 25. Гайворонський Михайло Орест.
В. 29. Ґрозьо Б. Елисавета.
В. 31. Брелик Франко, Орловський Михайло.
В. 32. Шаленко Михайло.
В. 36. Духнич Катерина.
В. 38. Намісняк Юрій.
В. 41. Морозович Анастасія, Морозович Михайло.
В. 43. Кравець Ігнатій, Кравець Володимир, Кравець Стефан, Лаґода Василь, Лаґода Параскевія.
В. 44. Худик Павло, Стефанчик Юлія, Барна Йосиф.
В. 45. Белдик Іван, Данилович Йосиф, Лотоцький Володимир, Романський Василь.
В. 53. Климко Стефан, Климко Анастасія.
В. 63. Ґлова Михайло.
В. 74. Олач Марія, Олач Дмитро, Мудрак Василь.
В. 81. Якільська Анна, Куфер Софія.
В. 86. Ющак Олекса.
В. 87. Медяк Михайло.
В. 91. Мудрик Марія, Мудрик Стефанія.
В. 95. Ґіль Микола, Ґіль Олекса.
В. 98. Косович Микола.
В. 100. Чубата Анна, Яницька Текля.
В. 102. Півоварник Йосиф.
В. 104. Гонімар Юрій.
В. 112. Данчо Анна.
В. 115. Скубяк Катерина.
В. 121. Бих Семен.
В. 123. Бриндзя Стефан.
В. 132. Куляс Павло, Смерека Дмитро.
В. 135. Матерна Йосиф.
В. 142. Дидзик Григорій.
В. 147. Павлусь Тома.
В. 155. Ходан Михайло, Телішевська Марія.
В. 164. Славич Микита.
В. 177. Ґорняк Андрій.
В. 181. Сулима П. Дмитро.
В. 193. Дзюрняк Стефан, Наґаджина Павло, Рачик Марія.
В. 197. Лазарів Йосиф.
В. 200. Воргуль Василь.
В. 206. Корнелюк Марія, Корнелюк Василь, Мельник Дмитро, Мельник Михалина.
В. 217. Захарко Лев, Захарко Анастасія.
В. 219. Савчин Стефан.
В. 221. Скочиляс Марія, Слабій Титус.
В. 227. Медвідь Іван.
В. 229. Панько Іван, Кош Анна, Кесільовський Сергій, Кош Михайло, Кош Іван, Малик Розалія, Малик Михайло, Панько Анна, Мияк Іван.
В. 234. Горінь Микола.
В. 235. Кушнір Софія.
В. 236. Ханас Анна.
В. 241. Каськів Теодор, Каськів Анастасія.
В. 245. Морозко Іван.
В. 249. Коцур Марія.
В. 253. Дайнок Андрій.
В. 255. Шевчук Катерина.
В. 259. Костель Яків.
В. 263. Метик Михайло.
В. 267. Агрест Іван.
В. 268. Гладчук Семен.
В. 276. Павцьо Марія, Мізуник Олена.
В. 280. Бутинський Василь, Бутинська Евгенія.
В. 282. Старовушний Стах, Старовушна Марія, Бурдяк Микола.
В. 290. Бартох Текля.
В. 296. Василик Юстина, Василик Петро, Василик Дмитро.
В. 299. Смерека Василь.
В. 300. Ґубернович Петро.
В. 301. Новосад Яким, Кулич Семен, Кулич Юлія.
В. 304. Гаравус Ксеня, Ґрубяк Наталія, Верниївська Марія, Цар Петро, Гаравус Михайло, Верниївський Семен.
В. 308. Домитрів Іван.
В. 310. Нигрич Анна.
В. 316. Гнатків Іван.
В. 319. Піціль Василь, Піціль Катерина.
В. 323. Тарнопольський Михайло.
В. 342. Царик Ілько, Царик Михайло.
В. 344. Мотика Пелягія.
В. 345. Проць Стефанія, Олійник Юлія, Ковалів Йосиф, Ковалів Розалія.
В. 349. Вітушинський Роман.
В. 356. Лесик Героним.
В. 364. Гаврик Анастасія, Гаврик Іван, Біда Михайло.
В. 367. Романів Михайло, Рудий Терефон.
В. 369. Борута Михайло.
В. 383. Кресько Стефанія.
В. 384. Левицький Йосиф, Яворський Дмитро.
В. 385. Мілер Анна, Філіпович Дмитро, Федушко Григорій, Алексійчук Наталія, Алексійчук Тихон, Гунчак Микола, Гунчак Апольонія, Садовський Михайло.
В. 388. Ґапій Микола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 9. Юренко Ілько, Расевич Стефан.
В. 56. Вітенько Анна.
В. 59. Гнатюк Володимир.
В. 65. Купчак Бронислава, Купчак Михайло.
В. 124. Седлак Антін.
В. 143. Ґавдун Михайло.
В. 177. Белан Александра.
В. 214. Гладкий Микола.
В. 228. Панчишин Елла.
В. 249. Здиняк Катерина.
В. 259. Насланець Катерина, Насланець Стефан.
В. 304. Ковальчук Евген Е.
В. 361. Вуйчекевич Михайло, Вуйчекевич Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 276. Новековський Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 162. Корнейчук Антін, Корнейчук Агафія.
В. 191. Ялечко Анна Г.
В. 239. Тоганчин Антін.
В. 273. Яковчик Григорій.
В. 361. Коцюбінський Василь.
В. 383. Влох Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 118. Медянка Іван.
В. 204. Дзюрка Олена.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 7. Рифун Анна.
В. 8. Стемберський Михайло.
В. 33. Коцоловська Вікторія.
В. 38. Дудич Семен.
В. 39. Пішко Михайло.
В. 45. Городецький Федор.
В. 65. Жарський Іван.
В. 120. Древня Анна.
В. 130. Нижникевич Йосиф.
В. 144. Жуковський Михайло.
В. 188. Ткач Елисавета.
В. 192. Чорнобай Атанас.
В. 200. Концюр Марія.
В. 206. Ґульовач Іван.
В. 220. Ковалик Василь.
В. 223. Сухиня Михайло.
В. 239. Боднарчук Онуфрій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком жовтня 1933 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	20,276
В місяци жовтні 1933 р. принято нових	313
В місяци жовтні 1933 р. принято наново	102
В місяци жовтні 1933 р. принято з переступними листами	56
В місяци жовтні 1933 р. принято з інших кляс	1
В місяци жовтні 1933 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	351
Разом	21,099
В місяци жовтні 1933 р. суспендовано	177
В місяци жовтні 1933 відійшли з переступними листами	18
В місяци жовтні 1933 відійшли до інших кляс обезпечення	1
В місяци жовтні 1933 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	347
В місяци жовтні 1933 відійшли на безплатне продовження	7
В місяци жовтні 1933 відійшли зі зворотом в готівці	2
В місяци жовтні 1933 померли	18
Разом	570
З кінцем жовтня 1933 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,529

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	8
В клясі А.	на $ 250	202
В клясі А.А.	на $ 500	2,988
В клясі В.	на $ 750	424
В клясі С.	на $1000	6,470
В клясі В.В.	на $1500	142
В клясі С.С.	на $2000	43

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	175
В клясі О-1000	на $1000	207
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	159
В клясі Р-1000	на $1000	232
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	198
В клясі Е-1000	на $10000	99
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	116
В клясі W-1000	на $1000	1,165
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 250	на $ 250	113
В клясі Т- 500	на $ 500	2,102
В клясі Т 750	на $ 750	351
В клясі Т-1000	на $1000	5,156
В клясі Т-1500	на $1500	124
В клясі Т-2000	на $2000	36
	Разом	20,529

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Хомяк Едвард.
В. 11. Кінаш Ева, Кінаш Ольга, Кінаш Ірина, Кінаш Володимир.
В. 102. Ґнот Рута Г., Угрин Олена Е., Угрин Олекса Д., Ґнот Марія, Ґнот Стефан.
В. 127. Яблонська Юлія, Яблонський Іван, Яблонська Софія.
В. 136. Качмар Марта.
В. 165. Демкович Михайло, Бурдяк Іван Ф.
В. 183. Дячишин Стефанія, Демкович Михайло, Конюх Іван.
В. 220. Блідий Іван.
В. 221. Кашуль Ольга М., Кашуль Емілія А., Кашуль Леона.
В. 223. Стебелінська Марія.
В. 237. Стецьків Катерина.
В. 251. Турчик Едвард, Турчик Омелян.
В. 259. Тарандій Денис.
В. 276. Скаськів Ольга, Скаськів Маріян.
В. 295. Балко Іван Михайло, Балко Ірина Мелянія.
В. 326. Гнатко Данило.
В. 369. Кравець Василь, Кравець Микола, Кравець Михайло.
В. 371. Шумський Василь Олекса.
В. 373. Лоґуш Володимир.
В. 388. Мороз Олекса, Мороз Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 55. Бартох Франко, Бартох Павло, Бартох Антонина.
В. 62. Костишак Петро, Костишак Михайло.
В. 63. Шостачко Юліян, Шостачко Ольга, Шостачко Іванна.
В. 65. Могила В. Стефанія, Могила Катерина, Могила Дорота.
В. 91. Караман Ґеня, Караман Володимир, Караман Михайло.
В. 127. Самуляк Стелла.
В. 146. Ґурняк Володимир, Ґурняк Еленора.
В. 200. Харишин Микола.
В. 217. Плекан Анна, Плекан Іван, Плекан Данило, Плекан Василь, Плекан Параскевія.
В. 220. Ковальчик Михайло, Ковальчик Олекса.
В. 276. Деленько Марія, Деленько Олена, Деленько Михайло.
В. 324. Луцик Анна, Луцик Йосиф.
В. 375. Гаврилко Микола, Гаврилко Володимир, Гаврилко Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 112. Лорет Марія.
В. 182. Мусійчук Ірина, Мусійчук Ольга, Мусійчук Олекса, Мусійчук Марія.
В. 204. Довган Михайло, Лесняк Андрій.
В. 320. Гнатюк Ольга, Гнатюк Михайло, Гнатюк Дмитро, Гнатюк Володимир.
В. 336. Васюник Іван.
В. 341. Щирадловський Станислав.
В. 361. Костів Анастасія, Костів Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 326. Лісний Авґуст.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Лабовський Йосиф, Лабовський Дмитро, Кулянда Йосиф.
В. 3. Світич Стефан.
В. 6. Палиця Іван.
В. 9. Шепта Андрій, Ярощак Марія, Шепта Ева.
В. 13. Дзюмбила Анна.
В. 29. Гоміщак Михайло.
В. 31. Процак Михайло, Процак Юлія, Процак Іван, Процак Катерина, Процак Анна.
В. 41. Морозович Іван.
В. 53. Климко Володимир.
В. 62. Михальчак Анна.
В. 65. Ванат Петро.
В. 81. Куфер Олена.
В. 94. Костів Стефан, Костів Едвард.
В. 98. Курила Анна, Курила Андрій, Крестинич Олена, Курило Олена.
В. 112. Потюк Павлина, Потюк Михайло.
В. 113. Янчишин Марія.
В. 124. Савка Василь, Савка Іван.
В. 135. Жіз Михайло.
В. 137. Загоруйко Марія, Загоруйко Іван.
В. 142. Диджик Дмитро.
В. 156. Волощук Ольга.
В. 160. Мич Григорій.
В. 200. Савка Анна.
В. 206. Мельник Стефан, Мельник Богдан, Мельник Ярослав, Мельник Володимир.
В. 229. Кость Петро, Кость Яків, Кость Анна, Кость Йосиф, Кость Михайло, Гоменчук Марія, Гоменчук Михайло, Панько Марія, Панько Анна.
В. 239. Крисько Іван, Задорожна Анна.
В. 245. Гасій Катерина, Гасій Ольга, Гасій Оксанна.
В. 251. Сірохман Марія.
В. 253. Дайнак Михайло.
В. 263. Войтович Владек.
В. 268. Липка Ольга, Липка Софія, Липка Стефанія, Липка Анна, Липка Володимир, Липка Лев, Ґоршко Стефан, Ґоршко Анна.
В. 273. Лех Михайло, Лех Станислав, Вайда Анна, Лех Розалія, Дравущак Андрій, Вайда Іван, Дравущак Іван, Вайда Андрій, Вайда Дмитро, Дравущак Григорій.
В. 276. Строчак Анна, Фізор Катерина, Фізор Марія, Морквян Теодор, Морквян Михайло, Морквян Олена.
В. 280. Бутинський Володимир.
В. 296. Кілер Софія.
В. 305. Гуменюк Петро, Гуменюк Михайло.
В. 308. Бреґен Василь, Кокоруз Катерина, Кокоруз Іван, Кокоруз Ґеновефа.
В. 312. Гулей Гася.
В. 321. Савчин Катерина.
В. 336. Римар Іван, Римар Петро.
В. 342. Царик Зеновій.
В. 349. Вітушинський Евген, Вітушинська Ольга.
В. 356. Лесик Володимир, Лесик Олекса.
В. 377. Балігроцький Стефан.
В. 385. Алексійчук Григорій, Алексійчук Зеновія, Алексійчук Павло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 59. Гнатюк Ольга, Гнатюк Дмитро, Гнатюк Володимир, Гнатюк Михайло.
В. 102. Льорет Марія.
В. 214. Гладка Стефанія, Гладка Ірина, Гладкий Іван, Гладкий Андрій.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 1. Кузмич Михайло, Возняк Ольга, Каня Марія.
В. 2 Мацьовська Софія, Гопей Катерина.
В. 3. Франкевич Василь, Франкевич Іван, Сухорська Анна.
В. 5. Лешко Марія.
В. 10. Бреня Юлія, Децьо Марія, Децьо Петро, Децьо Йосиф.
В. 20. Крупка Михайло.
В. 22. Кравчук Текля, Коптюх Іванна, Герман Ольга, Симчишин Павло, Кравчук Катерина.
В. 25. Угорчак Ольга Е., Угорчак Омелян М.
В. 36. Стадник Михайло, Стадник Марія.
В. 39. Фрайда Михайло.
В. 44. Барна Андрій.
В. 45. Пик Анна.
В. 50. Дзяд Юлія, Яців Розалія.
В. 55. Демчук Анна, Демчук Ольга, Чайковська Ольга, Шандровська Анна, Ячник Софія, Ячник Андрій, Шандровська Йосифа.
В. 57. Базар Володимир.
В. 59. Венґрин Олена.
В. 65. Пайкош Іван, Ґарбовський Михайло, Напованець Анна.
В. 67. Короташ Марія, Вадика Юлія, Дацько Теодор.
В. 68. Лемішка Олена.
В. 70. Маковський Петро.
В. 75. Михайлюк Агафія, Михайлюк Данило, Присташ Йосиф.
В. 81. Ліщинський Ізидор, Гапій Йосиф.
В. 82. Шилак Іван.
В. 83. Дубчак Михайло, Гриньків Микола, Свербивус Розалія.
В. 86. Тарас Ольга, Хомін Ілько.
В. 93. Свідер Володимир.
В. 95. Морикін Анна.
В. 97. Мельничук Ольга, Ґрубяк Анна.
В. 99. Шпур Ольга, Зинковська Наталка.
В. 102. Ільків Анна, Павлечко Микола, Карпінець Микола, Біґановська Катерина, Біґановська Юстина, Угрин Анна, Слепко Микола.
В. 103. Стадник Анна.
В. 104. Кузьма Михайло, Лишик Дмитро, Боберський Стефан, Бобик Теодор.
В. 106. Квасниця Василь, Прокопів Параска.
В. 113. Хохла Юрій, Хохла Михайло.
В. 120. Ґуласей Олена, Древна Григорій, Стадник Мирослав, Русинко Катерина, Конецький Іван.
В. 123. Лаврівська Марія.
В. 127. Град Лев, Качор Текля, Плахта Іван, Плахта Олена, Муцяківський Василь.
В. 130. Гаврилович Ольга.
В. 132. Галашинська Бронка, Галашинська Анна.
В. 133. Будник Софія, Скибяк Юлія, Скибяк Марія.
В. 142. Левчак Владислав, Мамчак Петро.
В. 148. Біленький Павло, Біленький Іван.
В. 151. Рудакевич Анна.
В. 155. Кардаш Анна, Кардаш Текля, Романко Олена, Романко Марія.
В. 165. Зайлик Петро, Ґбур Микола, Ґбур Катерина.
В. 170. Лазорко Ева, Павлик Володимир.
В. 175. Братусь Катерина, Шеремета Володимир, Шеремета Юлія.
В. 179. Стецьків Стефанія, Біла Анна.
В. 182. Яськів Олекса.
В. 193. Малішевський Володимир.
В. 197. Коробій Іван.
В. 198. Александрович Марія.
В. 200. Ґосподарець Ванда.
В. 201. Тинтило Анна, Микитишин Бронислава.
В. 204. Китай Ольга, Довган Михайло.
В. 206. Виспянська Ольга, Коцюба Михайло, Королишин Анна, Схаб Софія, Реміник Анна, Бойко Стефанія, Самборська Марія, Рапко Марія, Сталенний Іван, Реміник Анастасія, Захарків Ольга.
В. 209. Тарновська Марія.
В. 213. Качмар Григорій.
В. 214. Сава Дмитро, Коваль Михайло, Червоняк Михайло, Березовська Катерина, Зеліско Іван, Чирка Іван, Ґвост Іван, Дорош Володимир, Чирка Анна, Дорош Михайло.
В. 217. Іванів Василь, Матковська Анастасія, Мурашко Марія, Рудий Едвард, Скробач Марія.
В. 220. Сняданко Іван.
В. 230. Присташ Марія.
В. 232. Хома Андрій, Кіньо Марія, Андрух Марія.
В. 239. Савчук Стефан, Волос Володимир.
В. 243. Порійчук Іван.
В. 251. Пелех Наталка, Данилюк Василь, Форналь Катерина, Сич Анна, Пелех Омелян, Купчик Володимир, Турчик Юлія, Цьобан Йосиф, Сич Іван.
В. 259. Бардаховський Стефан, Мушинська Марія, Фоца Михайло, Дибуляк Михайло, Фоца Анна, Мушинська Франя, Ґенсьоровський Володимир, Ґула Марія, Облочинський Теодор, Скородинський Теодор, Скородинський Володимир, Пелех Йосиф, Щербатій Григорій, Ґула Йосиф, Малюта Іван, Максим Антін.
В. 266. Федишин Марія.
В. 270. Турчинський Стефан.
В. 274. Кравець Параскевія, Цицик Михайло, Пащавич Анна.
В. 275. Іванчук Евген.
В. 276. Фізор Михайло.
В. 278. Саїв Анна, Саїв Параска.
В. 282. Герчак Михайло, Старовушна Марія, Бедзіш Марія, Бедзіш Мирослав.
В. 283. Борачок Іван, Мозола Ґеня.
В. 288. Малецька Ольга, Присташ Микола, Мушастий Дмитро, Каплун Володимир.
В. 296. Василик Стефан.
В. 297. Махник Теодор.
В. 298. Шальвіра Іван, Москалик Анна, Москалик Михайло.
В. 301. Уханська Емілія, Козира Марія.
В. 307. Бабій Петро.
В. 316. Білоус Софія, Падучак Марія.
В. 317. Шмокалюк Іван, Шмокалюк Володимир, Барток Кароль, Новенчук Мирослав, Новенчук Михайло, Моздір Текеня, Вознічак Йосиф, Танов Григорій, Танов Дмитро, Петришин Марія, Петришин Софія, Залеський Михайло.
В. 320. Мармаш Володимир, Демянчук Павло, Івахів Олена, Мармаш Йосиф.
В. 324. Бурак Михалина.
В. 332. Балецька Марія, Попадюк Марія, Попадюк Анна.
В. 336. Кухаришин Стефан, Купчик Андрій, Петрович Марія.
В. 337. Семенків Марія.
В. 338. Ґлоць Михайло, Гоменич Анна, Ґлоць Петро.
В. 340. Саланський Іван.
В. 342. Гамадик Софія, Цап Марія, Цап Василь.
В. 347. Чопик Олена.
В. 359. Швець Марія, Юревич Іван, Ґой Йосиф.
В. 363. Скробач Анна.
В. 364. Пашковський Іван, Сірацький Іван, Насаль Іван.
В. 367. Кушлик Анастасія, Хороша Олена, Петрів Василь.
В. 369. Климишин Олена, Фринк Михайло.
В. 370. Лотоцький Володимир.
В. 371. Боґда Анна, Боґда Іван.
В. 379. Воробець Михайло, Воробець Іван, Воробець Василь.
В. 381. Наконечна Анна, Наконечна Олена.
В. 385. Лозовський Володимир, Козак Юлія.
В. 388. Криворука Теодор, Чабан Марія, Камінська Юлія, Паньків Михайло, Рубаш Стефан,, Бобак Марія, Паньків Анна.
В. 396. Кримська Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 326. Лісний Авґустин.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 90. Палько Михайло, Палько Марія, Палько Іван, Палько Ольга, Палько Богдан, Палько Катерина.
В. 179. Пилипчук Роман, Пилипчук Марія, Пилипчук Іван.
В. 239. Тоганчин Текля, Тоганчин Софія.
В. 276. Васильчик Олекса, Васильчик Ольга.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 2. Ґурба Михайло.
В. 115. Война Лябіця.
В. 234. Коник Андрій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком жовтня 1933 р. було в У. Н. С. дітей членів	10,229
В місяци жовтні 1933 р. принято нових	40
В місяци жовтні 1933 р. принято наново	33
В місяци жовтні 1933 р. принято з переступними листами	17
В місяци жовтні 1933 р. принято з інших кляс	1
Разом	10,320
В місяци жовтні 1933 р. суспендовано	107
В місяци жовтні 1933 відійшли з переступними листами	11
В місяци жовтні 1933 відійшли до старших членів У. Н. С.	274
В місяци жовтні 1933 відійшли на безплатне продовження	13
В місяци жовтні 1933 відійшли до інших кляс	1
В місяци жовтні 1933 померли	3
Разом	409
З кінцем жовтня 1933 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	9,911

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій з а25 цит. місячної вкладки	8,539
В клясі 2-ій за 50 цит. місячної вкладки	1,372
Разом	9,911
З кінцем жовтня 1933 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,440

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць жовтень 1933 р. як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом орґанізації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (листопада) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця листопада 1933 р., то в грудні 1933 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци жовтні 1933 р. взяли переступні листи, а еще їси не зголосилися до іншого правно-істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци листопаті 1933 р., бо на другий місяць, то є грудні 1933 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 18-го вересня 1933.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

БОФАЛО, Н. И.

На голодуючих на Великій Україні.

Товариство Ольги Бесарабової, відділ 49 СУА, переслало з товарискої каси 10 долярів, які призначені на голодних на Україні.

Анна Кочар.

АМСТЕРДАМ, Н. И.

На визвольну боротьбу.

Українська парохія переслала через Обєднання 20 долярів на визвольну боротьбу. Гроші прийшли зі спільного українсько-литовського пікніку.

Т. Сюрко.

ВУНСАКЕТ, Р. А.

Допомога Гуцульщині.

29 відділ СУА переслав через Обєднання 10 долярів, які призначено на допомогу бідним на Гуцульщині.

М. Коліник, секретар.

АМСТЕРДАМ, Н. И.

На голодуючих і на визвольну боротьбу.

На ювилейнім святі товариства ім. І. Франка зібрано 15 долярів на Рідний Край. З них призначено по половині на визвольну боротьбу й на голодуючих. Гроші переслано на призначену ціль через Обєднання.

В. Михалюк, секретар.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ.

На поводян.

Громадянин Д. Фенканич переслав через Обєднання 26 дол. 75 центів з протестаційного віча. Гроші призначено на поводян у Галичині.

Невдячність.

Батько (до сина): То я тебе на те посилав до школи та вивчив на доктора, щоби ти мені тепер заборонював пити горілку?

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО.

Виграли першу нагороду за танки.

Дня 29-го жовтня мадярське жіноче товариство влаштувало міжнародній танковий вечерок, на котрий запросило до участи і український клюб танцюристів ім. В. Авраменка, який ґуртується при українській православній церкві св. Володимира. В вище згаданий день маленька ґрупа танцюристів, бо всього сім осіб (цілий гурток не міг брати участи, бо був занятий у представленню), рішила під проводом свого інструктора, п. Ловинського, стати до контесту. Величезна саля німецького „Турнферайну" була виповнена по береги, а групи танцюристів інших національностей мали від 30 до 40 осіб. Наші танцюристи вже думали, що їм, такому малому гурткови, нема нагоди виграти якунебудь нагороду. Але не дали за виграну, і станули до контесту. Прийшла черга на Українців. Музика заграла коломийку. Як тільки танцюристи виступили в своїх мальовничих строях на сцені, чуда публика (української не було там зовсім) на хвилину стала мов зачарована. Але це тревало лиш малу хвилину, бо по ній зірвалася така буря оплесків, що заглушила музику, так, що танцюристи музики не чули зовсім. Вершком овації був кінцевий виступ сімлітнього танцюриста Мирона Тремблюка, сина Івана, в сольовім танку „Запорожець". Публика не могла начудуватися, що така дитина може щось подібного виконати. По скінченню програми судді вийшли на нараду, а за хвилю ввійшли назад і проголосили, що Українці виграли першу нагороду, то є срібну чашу. І знову буря оплесків, як також ґратуляції від танцюристів інших націй. Танцюристи то й самі не знали, з цеї великої радости, де знаходяться.

Добре би було, щоби всі танцюристи, котрі давніше танцювали, сходилися на проби танку, щоби, як прийде який виступ, могли виступити щонайменше яких 50 осіб.

Михайло Левицький.

ПРОЦЕС ЗА ВБИВСТВО ГОЛУВКА

(За краєвою українською пресою).

(21)

„З тим Азевом слід уже скінчити".

Переслухавши пісд. Барановського, свідок набрав переконання, що підсудний грав дволичну ролю і тому вже в березні заявив нач. Соханському, що з „тим Азевом слід уже скінчити та його замкнути".

Прокуратор.: Чи пісд. Барановський сказав, що ще перед убиством ком. Чеховського вибирався до Праги?

Св. Кухарський: Так! А від начальника Соханського знаю, що настирливо домагався від нього пашпорду.

УВО і ЗУНРО.

Прокуратор: Що свідкови відомо про співпрацю ОУН з комуністами?

Св. Кухарський: Ще в 1924 р. тодішний краєвий командант УВО, Я. Індишевський, враз із редактором Д. Палієвом виїхали до Харкова з метою наладнати контакт і співпрацю з комуністами. Але тому, що один з провідників комуністичної акції у Східній Галичині, присутній тоді у Харкові, а саме Розенберг, запротестував проти співпраці з націоналістами, до тої співпраці не дійшло. Зате в 1925 р. підчас зїзду УВО в Ужгороді дійшло до формального розламу в УВО. Фракція з комунофільською закраскою створила окрему організацію ЗУНРО, яка опинилася в руках петрушевичівців. У краю серед молоди перехрещувалися впливи ОУН і комуністів. Був навіть випадок, що гурток ОУН з комуністами піднаймав спільно домівку.

На питання д-ра Шурлея свідок каже, що пос. Голувко прихильно ставився до справ національних меншин.

Обор. д-р Шухевич: Чи свідкови відомо, що в ОУН були два табори: один, що всеціло довіряв пісд. Барановському, і другий, що йому не довіряв, але вкінці побідив табор, що довіряв пісд. Барановському?

Свідок Кухарський: Пісд. Барановський користувався довірям керманичів ОУН, а його брат Ярослав ще й тепер є визначним діячем у Празі.

Обор. д-р Шухевич: Чи домо вам, що ті, які їздили до Харкова, по своїм повороті до краю оголосили в „Новому Часі" низку статтей, змальовуючи в дуже чорних красках положення на Великій Україні, отже про комунофільські впливи в УВО не може бути мови?

Св. Кухарський: Вперше чую це.

Обор. д-р Шухевич: А чи відомо вам, що деяких членів з радянофільськими настроями з УВО виключили і вони створили ЗУНРО та видавали свій орган „Український Революціонер", де поборювали УВО і що від того часу в організації не було ніяких радянофільських настроїв?

Св. Кухарський: Частина радянофільських членів дійсно могла відійти, але частина могла теж залишитися.

Обор. д-р Крайценавер: Якіж докази є на те, що пісд. Барановський зраджував польскі інтереси?

Св. Кухарський: Його інформації були невірні, а то й фальшиві. По переслуханні я набрав переконання, що пісд. Барановський — це хитра людина, яка працює на дві сторони.

Обор. д-р Рогуцький: Чи пошукувано М. Гнатова?

Св. Кухарський: Так! Пошукувано в Данціґу, в Німеччині і у Франції, де перебуває його брат і де — як слід здогадуватися — виїхав М. Гнатів на пашпорт свого брата.

Слідство в справі вбивства ком. Чеховського.

Обор. д-р Рогуцький: Чи слідство у справі ком. Чеховського вже закінчено і припинено?

Св. Кухарський: Ні! Воно ведеться ще дальше і маємо надію, що справники вбивства засядуть перед судом.

Зізнання свідка Дм. Бубена.

Св. Дмитро Бубен, 37 літ, аспірант поліції, тепер у Познані, зізнає без присяги, що як начальник слідчого виділу в Дрогобичі слідів діяльности ОУН на терені Дрогобиччини. Оповідає про відносини в ОУН. Негайно по вбивстві посла Голувка він вступне слідство. Далі на питання обор. д-ра Крайценавера свідок каже, що ком. Чеховський коло 22. січня 1932 р. заявив таке: „Ми є вже на сліді револьвера, з якого вбито посла Голувка".

(Далі буде).

— То ваш пес пропав? Добре, пані, пошукаємо його. Та як ми його пізнаємо?

— Зветься Фіфі. Як побачите маленького білого песика та покличете його Фіфі, а він не схоче підійти — то це він.

Один пан, що вмовляв в себе ріжні хороби, пішов до лікаря. Як розповів лікареви про свої найріжніші уроєні хороби, пожалівся ще вкінці, що йому здаєтться, що на одно око бачить гірше й боїться, що як так далі піде, то осліпне на одно око.

— Потіштеся, — сказав лікар, якому ціла ця історія виглядала вже занадто глупа, — що як умрете, то потребувати мете замикати лиш одно око!

СТРАШНИЙ ТАРЗАН.

(96).

Від княжни Ольої Тарзан довідався, що прогнаний Таден передружився та що вони мали подружитися по грозячій тепер битві. Джадон і Тарзан постановили напасти на сили найстаршого жерця під покровом ночі. Про цей плян дали вони знати до Тадена, якого війська ждали бою кілька миль перед Алюром. Через те, що коло жінок лишено сторожів, Тарзан попрощався зі своєю дружиною без ніякого страху.

Сівши знову на грифа, Тарзан вибрався з міста з Джадоном і його вояками. При вході до провалу Тарзан покинув грифа, бо вїзд на ньому в місто серед темноти не зробив би відповідного враження. Кількома ударами списи він нагнав звірюку в напрямі Корульгрифа. Тарзан зовсім не жалував його покидати, бо він ніколи не знав, коли потвора кинеться на вояків Годонів.

Пансат, ідучи за інструкціями Людона, слів добитися до Джалуру, і тут він змовлявся з жерцями доконати одного діла. Пансата підкуплено відповідним хабаром. Відомо було, що Джадон, начальник, ніколи не був присутній при жорстоких жертвах, якими він бридився. Тому то жерці радо згодилися помогти післанцеви найстаршого жерця Алюру. Так то три вояки злучилися з ново прибувшим під дверми до кімнати сплячої дружини Тарзана.

Тихо вони підняли заслони та всунулися в середину. На купі футер у далекому куті лежала лейді Ґрейсток. „Тепер", шепнув Пансат, стоячи коло неї. Два чоловіки закинули на її голову футро, а два інші схопили її на руки. Її скоро звязано, закнебльовано уста та винесено. Годину пізніше Пансат уже плив лодкою горі рікою туди, де Людон нетерпеливо ждав прибуття бранки, що лежала на лодці.